

Lähdin joskus maailmalle, jotta voisin itseäni rikastuttaa. Eksyä ja löytää perille. Kaatua ja nousta taas jaloilleen. Nähdä toisen hädän ja ojentaa käden. Vieraantua ja tutustua itseensä uudestaan. Täällä minä olen, enkä voisi toivoa enempää. Ihmisen hyvyys unohtuu joskus, mutta se ei katoa kokonaan. Auringon jälkeen on pimeys, mutta hetki ennen sitä, on hyvin kaunis. Olen havainnut, jos pelkään, se luo jotain uutta. Täällä itken onnesta ja nauran ilosta. Tulen joskus takaisin, jotta muistan kuka olen. Ikävää sydämessä. Tarinoita taskussa. Muistoja mielessä. Palaan rikkaampana takaisin.